

VALOAREA UNUI OM

Scris de Vavila Popovici – Carolina de Nord
Duminică, 30 Decembrie 2018 04:46

„Dacă un lucru nu este, unu este încă

și cu el toată lumea”.

Toate în Unul și El – peste toate!

Dumnezeul inimii mele!

„Minus doi a b de înmulțit cu trei a”,

unu operația algebrică inteligibilă făcând,

înțeles Universului dând.

Dumnezeul minții mele, Dumnezeule algebric,

Dumnezeule al absolutului,

Unu-le care ai pus în mișcare

orologiul cosmic

VALOAREA UNUI OM

Scris de Vavila Popovici – Carolina de Nord
Duminică, 30 Decembrie 2018 04:46

ce bate secunda pentru univers,

ca timpul să curgă într-un singur sens,

Ți-a plăcut atât de mult ordinea, Doamne?

Ai cunoscut vreodată regretul?

(Poemul Demiurgos din volumul „O mie și una de poeme”)

Nu putem să nu gândim astăzi la lipsa de valoare a oamenilor care ne conduc destinele, să nu cântărim valoarea acțiunilor, deciziilor, să nu vedem rezultatele, caracterul haotic în care ne conduc viața, și să nu rămânem stupefiați. Cum au căzut valorile de pe scara cândva existentă și respectată multă vreme!?

Prima întrebarea ar fi cum stabilim, cum măsurăm valoarea unui om? În general, spune psihologul american Adam Grant „o ființă umană nu se măsoară prin succes, ci prin efort”.

Prin efort se creează ceva – diferențiat de la om la om, și din acel ceva fiecare își dăruiește sieși și celorlalți, tot în mod diferențiat. Egali suntem doar în fața morții. În viața pe care o trăim

VALOAREA UNUI OM

Scris de Vavila Popovici – Carolina de Nord
Duminică, 30 Decembrie 2018 04:46

suntem diferiți – prin ceea ce suntem și prin ceea ce facem – și tocmai această diferențiere dă farmec acestei vieți trăite de noi. Alteori dă naștere la conflicte. Cei mai mulți oameni cred că intelectul este ceea ce face să fii un om de valoare. Dar uită că în primul rând contează caracterul.

Mulți oameni sunt incapabili de a da mult din ceea ce realizează în viața lor, și aceasta din motive: de precauție, teamă, zgârcenie. Alții dau aproape tot ce au din altruism, iubire, sentimentul plăcut al ajutorării, dar niciodată nu vor putea dăruia mai mult decât au. Există o valoare pe care o avem hăruiată și alta dobândită, dar ele nu prețuiesc decât dacă facem ceva din ele, cu ele, pentru a dovedi valoarea lor. Facem un efort și pentru munca noastră suntem recompensați, în același timp suntem și plătitori ai efortului exagerat care ne costă uneori sănătatea, sau chiar numărul zilelor trăite. Dar ne luând în calcul sacrificiul, viața omului nu va putea fi apreciată la adevărata sa valoare.

Când își manifestă valoarea hăruiată, omul are nevoie de timp disponibil, de a se simți liber și nu încorsetat pentru a-și desfășura asemeni unui ghem, destăinuirea, gândirea, amintirea și imaginația, ca apoi să fie dăruite celorlalți. De libertate are nevoie, întrucât sufletul său nu se poate deschide și închide la comandă, ci este în așteptarea tihnită a unor clipe de inspirație, inspirație care „nu se vede, se aude, nu se întrebă cine o dă”.

Sri Ramakrishna, om-zeu al Indiei, spunea un mare adevăr: „Adăugând zerouri, putem ridica cifra „unu” până la orice valoare – dar aceste zerouri nu valorează nimic prin ele singure dacă cifra „unu” este omisă. Tot astfel, atât timp cât sufletul individual nu este unit cu Dumnezeu, el nu-și poate manifesta adevărata valoare, pentru că toate lucrurile de aici, de jos, nu au valoare decât în măsura în care ele sunt în contact cu Dumnezeu”.

Adevărata valoare a unui om poate fi bine apreciată atunci când el rămâne „gol” – fără bani, mașini, case, diplome, haine, funcții, numai cu ceea ce are în el. Un proverb spune: „Haina nu face pe om”, adică haina și averea pot ascunde un caracter infect, un om pătimaș, abject, ticălos, incult, iar un alt proverb: „Haina face pe om”, motivează starea de siguranță insufletă de haină când te îmbraci bine și ești conștient de aceasta; lucrurile par a fi mai ușoare, iar succesul este atras spre tine. Dar și impresia pe care o faci în fața celorlalți, urcă prestigiul tău.

În societatea noastră modernă omul este „îmbrăcat” cu câteva criterii, în funcție de care un om este apreciat: statutul social, etnie, sex, religie, frumusețe, intelect, apartenența la ceva. Aprecierea și stabilirea valorii unui om se realizează în etape, plecând de la primul contact, îți

VALOAREA UNUI OM

Scris de Vavila Popovici – Carolina de Nord
Duminică, 30 Decembrie 2018 04:46

formezi o impresie după chipul plăcut, frumos sau dezagreabil, haina pe care o poartă, statutul social pe care îl are, eventual – mașina din care a coborât, persoanele de care a fost însoțit, și numai apoi, după dialogul preliminar, schimbul de amabilități, dialogul axat pe o anumită problemă, chiar și numai aceea despre preocupări, muncă, viață etc. În acest mod mintea ta, asemeni unui computer, înregistrează datele și clasifică persoana cu care ai intrat în contact. Desigur că emoțiile puternice încețoșează aprecierea și stabilirea valorii, fiind necesar un timp mai îndelungat de contact între persoane, pentru aplanarea emoțiilor, ridicarea vălului ceții. Este exclus să fugim de ele pentru că sursa tuturor emoțiilor suntem noi înșine și tot noi suntem cei care le putem controla și alunga.

Nu întotdeauna însă înfățișarea fizică sau îmbrăcămintea ne ajută în a aprecia corespunzător o persoană. Se întâmplă ca prima impresie să fie total greșită și doar timpul ajută la descoperirea adevărului. Caracterul unui om, valoarea acestuia, nu constă nici în haine, nici în frumusețe, nici în banii pe care îi are și nici nu depinde de funcția pe care a dobândit-o prin anumite merite sau prin recomandări, avantaje, șantaje etc.

Un matematician arab, descoperitorul zeroului și inițiator al algebrei, a fost întrebat ce valoare reprezintă omul în matematică iar el a răspuns: „Dacă omul are bun simț și caracter = 1. Dacă mai este și frumos = 10. Dacă mai are și bani = 100. Dacă se mai trage dintr-un neam nobil = 1000. Însă dacă dispăre simbolul bunului simț și al caracterului, adică 1, rămân doar zerourile”.

Tot prin calcul matematic este demonstrat că orice nulitate ridicată la putere, sau la orice rang posibil, tot nulitate rămâne!

În stabilirea valorii unui om nu poate fi ignorată dorința sau lipsa dorinței de a recunoaște și promova adevăratele valori. Sunt oameni care muncesc enorm ca să ajungă idealul pe care și l-au propus, pentru binele lor și al societății în care trăiesc. O recunoaștere a muncii, a valorii, un trofeu obținut înseamnă performanță, iar performanța este un rezultat al unei pasiuni care a existat dintotdeauna în noi, și care dă sens vieții. Putem întâlni în loc de recunoaștere – ură și invidie – considerate păcate primordiale în creștinism, budism și în alte credințe. Cel ce urăște, cel ce invidiază pe semenul său, își distruge propria viață și pe a celor din apropierea sa, creierul său emanând energii negative care se repercutează asupra vieții sale și a celorlalți cu care colaborează.

Din timpuri străvechi, filosofii, oamenii de știință și liderii religioși au ajuns la concluzia că numai faptele bune pot da valoarea omului. În toate religiile se regăsesc aceste constatări și sfaturi,

„ceea ce vrei să facă oamenii pentru tine, să faci tu întâi pentru ei.”

Merită să cugetăm la felul în care gândim și acționăm față de cei din jur. Din păcate, vremurile în care trăim, conducătorii pe care-i avem, mediocri, ignoranți, lipsiți de caracter se grăbesc cu acțiunile lor mârșave, nelăsând poporului timp de cunoașterea faptelor lor, pentru a le înțelege mai bine și a-i opri din acțiunile lor, atunci când ei greșesc. Dar, oricum, au dovedit că nu le pasă de popor, de binele țării, ci doar de interesele lor personale.

Valoarea unui om nu constă în primul rând în capacitatea intelectuală, adică nu este mai valoros un om cu cât este mai inteligent și a acumulat mai multe cunoștințe într-un domeniu oarecare, sau diplome cu nemiluita. Nu poate fi așa, fiindcă atunci ar însemna că un computer este mai valoros decât un om, el fiind capabil de performanțe net superioare posibilităților umane. Nici averea pe care o are nu-i dovedește valoarea, întrucât de multe ori aceasta este dobândită prin necinste, furt sau corupție. Nici după puterea pe care o deține, adică după poziția sa socială (șefi de state, miniștri, directori de mari companii industriale, bancheri), întrucât am văzut că setea lor de putere, orgoliile mari și ambițiile au creat crize economice, au provocat revoluții și războaie. Rămâne drept criteriu de evaluare a omului, valoarea lui socială. Adică ce face el pentru societate, nu numai pentru el personal. Să măsurăm aportul social al omului, ajutorul lui, binele lui făcut semenilor. Și vom vedea că acel om merită respectul, clasamentul și răsplata contribuției lui la binele societății în care trăiește. Acei oameni sunt valoroși și trebuie apreciați, stimulați, răsplătiți. „Valoarea unui om rezidă în ceea ce dă el și nu în ceea ce este capabil să primească”, spunea Einstein.

Dar despre nulități care iau nu dau, mai putem vorbi? Despre indivizii lipsiți de merite ajunși în vârful țării prin nu știm ce aranjamente, înșelăciuni, în scopuri ascunse, despre acești escroci care au ajuns a ne hotărî destinul, cărora nu le pasă de poporul care protestează în frig, ploaie și ger strigându-le „Afară!”, „Jos comunismul!”. Își urmăresc politica ticăloasă de distrugere a țării, în schimbul salvării averilor acumulate prin fraudă și scăpării de temniță. De unde bunul simț de a recunoaște tâlhăriile și a se da la o parte? Lipsa de onoare, orgoliul, ticăloșia nu-i lasă.

Și totuși există speranța că oamenii cinstiți care vor binele acestui popor vor reuși să anihileze acțiunile grupării mafioate care au deviat de la calea normalității și au creat instabilitate prin incompetență, minciună, obrăznicie, tupeu și ticăloșie.

Nu trebuie să uite nici un român că România a fost prima țară din Europa Centrală și de Est

VALOAREA UNUI OM

Scris de Vavila Popovici – Carolina de Nord
Duminică, 30 Decembrie 2018 04:46

care a avut relații oficiale cu Comunitatea Europeană, că locul țării noastre este în Europa și în lumea Euroatlantică. Că visul lui Ștefan cel Mare și Sfânt, apărătorul creștinătății a continuat până în zilele noastre, cu întreruperea unui vis urât – perioada ateist-comunistă –, căci el, Ștefan cel Mare a fost conștient de faptul că progresul societății va fi cu atât mai rapid, cu cât ea, societatea va fi mai deschisă civilizației celorlalte țări ale Europei.

UN AN NOU – 2019 – BUN ȘI DREPT!